

forud for Lovforslagets Fremsættelse, alt-saa i Midten af Februar, hvor i Virkeligheden Ministeriet var naaet til et ret positivt Standpunkt i denne Sag, nemlig at blive staaende ved det Forslag, som betegnes som Nr. 4, og som gaar ud paa at bibeholde en ret stor Aabning ved Re-tablering af de nuværende Værker og at forsyne Arealerne indenfjords med Diger. Beskaffenheden af disse Diger var ikke nøje fastslaaet.“ Ministeren siger her ganske udtrykkeligt, at han en Maaned i Forvejen var inde paa et Forslag, der gik ud paa den størst mulige Aabning ved Hvide Sande. Hvis Ministeren var kommet med det Forslag, saa vilde jeg hellere have haft det end det, vi nu har fremsat. Jeg vilde anse det Forslag som det allerbedste. Naar vi alligevel er gaaet til det Forslag, som vi nu har fremsat, er det, fordi dette Forslag ikke rummer den Fare for Oversvømmelse som det Forslag, som Ministeren havde tænkt paa, en Maaned før han fremsatte sit endelige Forslag. Jeg vil fremdeles hævde, at det Standpunkt, Ministeren havde, en Maaned før han fremsatte sit endelige Forslag, var det stik modsatte af det, som han senere indtog. Naar han saaledes kan skifte fra den ene Maaned til den anden, er han ikke den rette Mand til at bruge saa stærke Billeder som „insolvent Foretagende“, saa skulde han holde sig lidt mere ved Jorden, og det gør han jo for øvrigt ogsaa i Dag. Jeg maa fastholde, at den højtærede Ministers Forslag i Virkeligheden er en Falliterklæring. Det er i Virkeligheden ethvert Forslag, der ikke tør tilraade noget bestemt, men siger: Lad os lade det hele komme i en Kommission, og lad den arbejde.

Ministeren var saa glad ved, at Vandbygningsdirektøren fik den Anerkendelse, han fik. Men hvorfor vil Ministeren saa tage Afstand fra ham paa et bestemt Punkt? Vandbygningsdirektøren har jo ogsaa tilraadet og anbefalet vort Forslag. Med hvilken Ret tager Ministeren Afstand fra ham dér? Ministeren siger, at han ikke kan gaa ind paa vort Forslag, at han ikke kan tiltræde det. Maa jeg spørge: hvorfor? Er det Meningen, at Ministeren vil gaa, hvis Forslaget vedtages, eller hvad er Meningen? Maa vi faa et Svar paa det? Hvis det ikke er Meningen, men Ministeren alligevel vil gennemføre det Forslag, som vi har stillet og Vandbygningsdirektøren har anbefalet, er der ingen Grund til at bruge saa stærke Udtryk,

som Ministeren har brugt. Jeg maa for øvrigt tilføje, at det Forslag, som vi har stillet, er anbefalet af de Mænd indenfor Vandbygningsvæsenet, som har den største Kendskab til Høfdebygning paa Jyllands Vestkyst. Det er udarbejdet af Docent, Ingeniør Munch-Petersen, og det er senere tiltraadt af Vandbygningsdirektøren. Hvorfor er Ministeren saa heftig mod dette Forslag? Det er det eneste, han ikke kan modtage; lad os faa at vide, hvad der er den virkelige Grund til, at Ministeren er mod dette Forslag.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing Jørgensen*): Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) bekræftede, hvad der har nogen Interesse for mig, at det Spørgsmaal, jeg stillede i Ringkøbing, ikke var saaledes, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) har refereret, men netop saaledes, at der i det kunde ligge noget af et Tilsagn om, at jeg eventuelt vilde medarbejde paa et Forslag, som sikrede Genaabningen ved Hvide Sande paa Betingelse af, at der fandt en foreløbig Lukning Sted. Den Uenighed, som paa dette Punkt er til Stede mellem de to ærede Medlemmer, godtgør Rigtigheden af, hvad jeg i denne Henseende har sagt.

Det ærede Medlem for Horsens Landkreds advarede — i øvrigt med Rette — mod at bruge stærke Ord i denne Diskussion. Jeg synes, at det ærede Medlem skulde have været den første til at følge dette udmærkede gode Raad, thi jeg har jo ikke brugt stærke Ord i denne Sag. Man kan strides om, hvorvidt Ordet „insolvent“ er et stærkt Ord eller ikke. Det, det drejer sig om, er, hvad man forstaar ved den Tilstand, som Ordet betegner. Naar man er enig om, at den Tilstand er ensbetydende med, at Foretagendet er totalt mislykket, forekommer det mig ikke, at Ordet „insolvent“ kan siges at være for stærkt. Det ærede Medlem gjorde — til stor Overflødighed, forekommer det mig — opmærksom paa, at jeg, en Maaned før jeg fremsatte mit Lovforslag, var stærkt stemt for Forslag Nr. 4. Naar det ærede Medlem nu i Morgen læser min Tale, saa vil han se, at det var netop det, jeg sagde, at jeg var stærkt inde paa Forslag Nr. 4, fordi jeg deri mente at se en Mulighed for at hjælpe dette mindre solvente Foretagende paa Benene igen; men efter den Undersøgelse, som fandt Sted, og som heldigvis fandt Sted, inden jeg naaede til at fremsætte Lovforslaget, maatte